

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. september 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2021-0030-6502
Dok.: 2115976

Besvarelse af spørgsmål nr. 1506 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1506 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. august 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1506 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”12 års fængsel for manddrab”, udgivet på Retten i Hernings hjemmeside, den 27. august 2021, herunder sætningen ”Der blev afgivet 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 14 år”? Vil ministeren endvidere redegøre for straffniveaueet i sager om manddrab, herunder om regeringen mener, det er muligt med DF’s støtte at skærpe straffen i disse sager?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten i Viborg, hvortil Rigsadvokaten kan henholde sig:

”Ved dommen blev en 39-årig iransk mand fundet skyldig i bl.a. manddrab efter straffelovens § 237 ved overskæring af hals og talrige knivstik. Retten lagde til grund, at tiltalte henvendte sig på forurettedes bopæl på grund af en uoverensstemmelse vedrørende betaling for narkotika og for at købe narkotika. Herudover blev den pågældende fundet skyldig i 2 tilfælde af tyveri fra afdøde umiddelbart efter drabet og ca. en uge efter.

Straffen blev fastsat til fængsel i 12 år, ligesom den pågældende blev udvist af Danmark for bestandig.

Af dommen fremgår følgende om strafudmålingen:

”Der er afgivet 8 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 12 år, 2 stemmer for at fastsætte straffen til 13 år, og 2 stemmer for at fastsætte straffen til 14 år, jf. straffelovens § 237, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. § 89.

Flertallet har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at straffen for drab som udgangspunkt udgør 12 års fængsel.”

Det fremgår videre af dommen, at stemmeflertallet ikke fandt, at der forelå forhold ved drabet, som kunne indgå som skærpende omstændigheder, mens mindretallet ved straffastsættelsen har ladet voldens omfang, karakter og det forhold, at domfældte efterfølgende stjal fra afdøde flere gange, indgå som skærpende omstændigheder, jf.

straffelovens § 81. Der blev afsagt dom efter stemmeflertallet.

Domfældte har efter betænkningstid ikke anket dommen, ligesom dommen ikke er anket på anklagemyndighedens initiativ, da der efter statsadvokatens vurdering ikke er rimelig udsigt til, at landsretten vil komme til et andet resultat.”

Rigsadvokaten kan supplerende oplyse, at der i Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om drab er anført følgende om strafniveauet i sager om drab efter straffelovens § 237:

”5.1. Strafpåstande i sager om drab efter § 237

- Drab på en ægtefælle eller samlever
 - Som udgangspunktet skal anklagemyndigheden nedlægge påstand om 12 års fængsel svarende til udgangspunktet i andre drabssager, jf. U 2010.119H.
- Drab på et barn
 - Som udgangspunkt skal anklagemyndigheden nedlægge påstand om 14 års fængsel, jf. til U 2005.902/2H.
 - Er barnet blevet dræbt i forbindelse med en seksualforbrydelse, bør udgangspunktet være fængsel på livstid.

Som det fremgår, er udgangspunktet for drab således fængsel i 12 år, hvilket afhængigt af omstændighederne kan fraviges i op- og nedadgående retning. Fravigelse i opadgående retning kan typisk forekomme, hvis der foreligger omstændigheder, som i almindelighed skal betragtes som en skærpene omstændighed, eksempelvis hvis gerningsmanden har udvist særlig hensynsløshed (se f.eks. TfK 2020.1048V, hvor tiltalte blev idømt 13 års fængsel og udvisning), jf. straffelovens § 81, nr. 5, eller hvis gerningsmanden har udnyttet forurettedes værgeløse stilling (se f.eks. U 2018.624Ø, hvor tiltalte blev idømt 13 års fængsel og udvisning), jf. straffelovens § 81, nr. 11.””

Jeg er helt enig med spørger i, at drab skal straffes hårdt. Drab er den ultimative forbrydelse. Et menneske frarøves livet, og de efterladte står tilbage med sorgen over at have mistet en kær. Det er en ugerning, der kalder på den strengeste straf, vi har.

Derfor er det også sådan, at domstolene allerede i dag har mulighed for på baggrund af de konkrete omstændigheder, der gør sig gældende i den enkelte sag, at idømme drabsmænd lovens strengeste straf, nemlig fængsel på livstid.